کیهان

دوشنبه ۳۰ تیر ۱۴۰۴ □ ۲۵ محرم ۱۴۴۷ □ ۲۱ جولای ۲۰۲۵ □ شماره ۲۳۹۱۰

صفحه آخر

اذان ظهر: ۱۲/۱۱، اذان مغرب: ۱۹/۳۷، نیمه‌شب شرعی: ۲۳/۲۱، اذان صبح(فردا): ۳/۲۴، طلوع آفتاب(فردا): ۵/۰۵

تحرکات مشکوک حزب بعث در عراق ۴۰ مظنون دستگیر شدند

دستگاه امنیت ملی عراق از خنثی‌کردن نقشه‌های خرابکارانه بقایای حزب «بعث» در سه استان این کشور خبر داد که منجر به دستگیری ۴۰ مظنون شد.

در شرایطی که منطقه محل حوادث و بحران‌های پی‌درپی است، هر دم از این باغ ویران باد تازه‌ای می‌وزد و نمی‌توان این وقایع را حتماً بی‌ارتباط از هم و مستقل درک کرد، شاید همه اینها در زمینه‌ای مشترک رخ می‌دهند. به گزارش «بغدادالیوم»، دستگاه امنیت ملی عراق اعلام کرد: «عناصری با استفاده از شعارهای جعلی و تبلیغاتی در حمایت از حزب ممنوعه بعث، تلاش داشتند آرمان‌های شکست‌خورده خود را احیا کرده و علیه دولت تحریک کنند. همچنین تبلیغات مربوط به گروه موسوم به تیپ۶۶ که از خارج کشور هدایت می‌شود، در فضای مجازی رصد شده است.» این نهاد امنیتی اعلام کرد با دستور مستقیم رئیس دستگاه، عملیات‌های ویژه‌ای انجام شده که به بازداشت ۴۰ نفر از متهمان در زمینه مدیریت و تأمین مالی محتوای فرقه‌گرایانه و تلاش برای اقدامات تخریبی منتهی شد.

گزارش رسانه‌های عبری از تعطیلی بندر ایلات و اختلال در فعالیت تجاری حیفا

رسانه‌های رژیم اسرائیل تعطیلی کامل بندر ایلات را پیروزی بزرگ نیروهای مسلح یمن و شکستی برای اقتصاد این رژیم توصیف کردند.

در سایه استمرار عملیات نظامی نیروهای مسلح یمن در پشتیبانی از غزه، تمامی طرح‌های اقتصادی و نظامی آمریکا و رژیم آپارتاید اسرائیل در کاهش محاصره اعمال‌شده علیه بندر ایلات و کشتیرانی رژیم با شکست مواجه شده است. روزنامه صهیونیستی «گلوبس»، متخصص در زمینه مسائل اقتصادی، می‌نویسد که محاصره یمن در دریای سرخ باعث فلج‌شدن و تعطیلی کامل بندر ایلات شده است. آن‌طور که «ایرنا» نوشته است، روزنامه عبری‌زبان «کالکاسیت» نیز، پیش‌تر، گزارش کرده بود که بندر ایلات با خطر تعطیلی کامل مواجه شده است. این روزنامه اتفاق مذکور را پیروزی بزرگی برای انصارالله یمن و شکستی برای اقتصاد رژیم صهیونیستی توصیف کرد. به هر حال، بسته‌شدن بندر ایلات و کاهش خدمات بیمه در بندر حیفا، تأثیر عمیق حملات یمنی‌ها بر زیرساخت‌های دریایی و تجاری رژیم را آشکار کرده است.

نگاه

آمریکا، امپراتوری بحران

امین الاسلام تهرانی

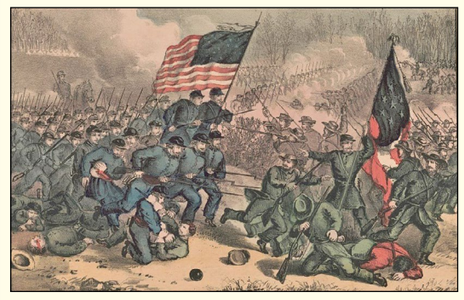

امروز ۳۰ تیر برابر با ۲۱ ژوئیه...

امروز سالروز رویدادهای مهم تاریخی است که هر کدام می‌تواند دستمایه نگارش جستار و یادداشتی شوند: «پس از پنج روز تظاهرات خونین و پُرتلفات در تهران و چندین شهر دیگر، سی‌ام تیرماه ۱۳۳۱ (در سال ۱۹۵۲ مصادف با ۲۱ جولای) شاه که خود را در خطر حذف شدن دید، ناچار، تسلیم شد و افزون بر نخست وزیری، حاضر شد که وزارت جنگ را هم به محمد مصدق بسپارد.» «در ۲۱ ژوئیه ۱۷۹۸م، جنگ میان فرانسه و مصریان آغاز شد و علی‌رغم مقاومت مماليک، ناپلئون موفق به فتح مصر گردید و تا آخر ژوئیه، قاهره نیز به تصرف ناپلئون درآمد.» اما یادداشت پیش رو موضوعی را از دل تاریخ بیرون می‌کشد که کمی ناشناس‌تر از این‌هاست البته برای ما در تاریخ و جغرافیای خودمان: «از ۲۱ جولای ۱۸۶۱ جنگ کنفدراسیون با فدراسیون آمریکا (جنوبی‌ها با شمالی‌ها) شروع شد، چهارسال طول کشید و در آن ۶۱۸ هزار نظامی (۳۶۰ هزار شمالی و ۲۵۸ جنوبی) کشته شدند- بیش از هر جنگی دیگر که آمریکا در آن شرکت کرده است!»

در بیستم ژوئیه ۱۸۶۱ (۲۹ تیر ۱۲۴۰ خورشیدی)، نخستین نشست «کنگره کنفدراسیون آمریکا» با حضور نمایندگان شش ایالت جداشده از اتحادیه - یعنی کارولینای جنوبی، می‌سی‌سی‌پی، فلوریدا، آلاباما، جورجیا و لوئیزیانا - در شهر ریچموند برگزار شد. این کنفدراسیون، که در آغاز پایتخت موقت آن شهر مونتگومری در ایالت آلاباما بود، در پنجم فوریه همان سال (۱۷ بهمن ۱۲۳۹ خورشیدی) بر اساس تفسیری خاص از قانون اساسی آمریکا توسط «ایالات بَرده‌دار» تأسیس شد و «جفرسون دیویس» برای یک دوره شش‌ساله به عنوان رئیس‌جمهور آن انتخاب گردید. بعداً پایتخت رسمی کنفدراسیون به شهر ریچموند در ایالت ویرجینیا انتقال یافت. این ایالات معتقد بودند که اختیارات حکومتی از آنِ ایالت‌هاست و دولت فدرال باید صرفاً نقشی محدود و هماهنگ‌کننده در حوزه‌هایی مانند وحدت کشور، روابط خارجی و دفاع در برابر تجاوزات ایفا کند. شکل‌گیری این کنفدراسیون پس از انتخاب قطعی «آبراهام لینکلن» به ریاست‌جمهوری صورت گرفت؛ زیرا او در جریان کارزار انتخاباتی خود وعده داده بود که برده‌داری را لغو کند و به سیاه‌پوستان آزادی و تابعیت آمریکایی بدهد، امری که ایالات برده‌دار آن را دخالت فدرال در حاکمیت ایالت‌ها و مغایر با قانون اساسی می‌دانستند!

پس از تأسیس کنفدراسیون، لینکلن در چهارم مارس ۱۸۶۱ (۱۴ اسفند ۱۲۳۹ خورشیدی)، اقدام این ایالت‌ها را غیرقانونی اعلام کرد؛ اقدامی که خشم ایالت تگزاس را برانگیخت و بلافاصله به کنفدراسیون پیوست. در ادامه، رئیس‌جمهور وقت آمریکا با صدور بیانیه‌ای دیگر، ایالت‌های کنفدراسیون (که حالا به هفت ایالت رسیده بود) را از مداخله در امور گمرک، ادارات فدرال و ساختمان‌های دولتی منع کرد. اما کارولینای جنوبی با نافرمانی آشکار، به شبه‌نظامیان خود دستور حمله به پادگان «سامتر» واقع در شهر چارلستون را صادر کرد. این پادگان فدرال پس از مقاومتی کوتاه، سقوط کرد. این اقدام موجب خشم شدید لینکلن شد و او از ایالت‌های وفادار به دولت فدرال، که عمدتاً در شمال کشور بودند، خواست برای بازپس‌گیری پادگان سامتر نیرو بسیج کنند. همین اقدام موجب شد که ایالت‌های ویرجینیا، آرکانزاس، کارولینای شمالی و تنسی نیز از اتحادیه جدا شده و به کنفدراسیون بپیوندند. از آن پس، پایتخت کنفدراسیون به شهر ریچموند در ویرجینیا منتقل شد و فرماندهی نظامی به ژنرال «رابرت لی»، از ویرجینیا، سپرده شد. همچنین ایالت‌های میزوری و کنتاکی قول همکاری دادند و اکثریت ساکنان آریزونا و نیومکزیکو - که هنوز به ایالت کامل تبدیل نشده بودند - اعلام پشتیبانی کردند. حتی پنج قبیله بومی ساکن اوکلاهما نیز به کنفدراسیون پیوستند.

به این ترتیب، از ۲۱ ژوئیه ۱۸۶۱ (۳۰ تیر ۱۲۴۰ خورشیدی) - تنها یک روز پس از برگزاری کنگره در ریچموند - جنگ داخلی میان کنفدراسیون و فدراسیون آمریکا (جنوبی‌ها در برابر شمالی‌ها) آغاز شد و چهار سال به طول انجامید. این جنگ ۶۱۸ هزار کشته برجای گذاشت (۳۶۰ هزار در جانب شمال و ۲۵۸ هزار در جنوب) که بیش از هر جنگ دیگری است که آمریکا در آن شرکت کرده است. نخستین نبرد میان دو طرف در منطقه «ماناساس»، در جنوب شهر واشنگتن، رخ داد. دولت فدرال برای جلوگیری از پیوستن ایالت مریلند به کنفدراسیون، در آن‌جا حکومت نظامی برقرار کرده بود. در این نبرد آغازین، نیروهای کنفدراسیون موفق به شکست نیروهای فدرال شدند. طی جنگ داخلی آمریکا، دولت‌های اروپایی تلاش کردند درگیری را یک بحران داخلی تلقی کرده و از مداخله مستقیم خودداری نمایند. همین بیطرفی و عدم میانجی‌گری از سوی قدرت‌های خارجی، یکی از دلایل اصلی طولانی شدن جنگ به شمار می‌رفت.

فرجام جنگ داخلی آمریکا با تسلیم رسمی نیروهای کنفدراسیون درآوریل ۱۸۶۵ (فروردین ۱۲۴۴ خورشیدی) به پایان رسید؛ اما این پیروزی نظامی نه به معنای آشتی ملی بود و نه پایانی بر خشونت ساختاری. برده‌داری اگرچه به شکل قانونی لغو شد، اما نظام تبعیض نژادی در قالب قوانین «جیم کرو» و سرکوب سیاسی و اقتصادی سیاه‌پوستان و بومیان ادامه یافت. مهم‌تر آن‌که، «ایالات متحده» از آن پس نیز هرگز به صلحی پایدار نرسید و به‌گونه‌ای مزمن درگیر نظامی‌گریِ افراطیِ خود ماند، گویی روحیه «جنگ‌زی» در هویت سیاسی و فرهنگی‌اش نهادینه شده است. کافی است به فهرست مداخلات نظامی این کشور بنگریم: جنگ با بومیان آمریکا تا پایان قرن نوزدهم، جنگ با مکزیک (۱۸۴۶-۱۸۴۸)، جنگ اسپانیا-آمریکا (۱۸۹۸)، اشغال فیلیپین، مداخلات متعدد در کوبا، نیکاراگوئه،هاییتی و پاناما در قرن بیستم، ورود به جنگ جهانی اول و دوم، جنگ کره (۱۹۵۰-۱۹۵۳)، جنگ ویتنام (۱۹۵۵-۱۹۷۵)، حمله به گرانادا (۱۹۸۳)، پاناما (۱۹۸۹)، جنگ خلیج‌فارس (۱۹۹۱)، حمله به افغانستان (۲۰۰۱) و اشغال عراق (۲۰۰۳). این در حالی است که ایالات متحده آمریکا پس از جنگ جهانی دوم، طبق آمار رسمی پنتاگون، در بیش از ۸۰ کشور جهان پایگاه نظامی دائمی دارد و تنها از ۱۹۴۵ تا امروز، در بیش از ۲۰۰ عملیات نظامی کوچک و بزرگ در خارج از مرزهای خود شرکت کرده است. این وسعت بی‌سابقه از حضور نظامی و مداخلات خارجی، نشان می‌دهد که آمریکا نه تنها صلح را به عنوان اصل درونی نمی‌پذیرد، بلکه امنیت و هویت خود را در استمرار و مدیریت بحران از راه زور تعریف کرده است.

* منابع در دفتر روزنامه موجود است.

گزارش خبری تحلیلی کیهان از یک نسل‌کشی بزرگ

قتل‌عام مردم غزه با گرسنگی جهان اسلام باید محاصره را بشکند

سرویس خارجی-

گزارش‌ها و تصاویر تکان‌دهنده زیادی از مرگ تدریجی ساکنان غزه بر اثر گرسنگی منتشر می‌شود. در یکی از این تصاویر پیرمردی در صف دریافت غذا، از گرسنگی جان می‌دهد! این «نسل‌کشی آنلاین»، جلوی دیدگان ۲میلیارد مسلمان و انفعال سران کشورهای اسلامی صورت می‌گیرد!

«گرسنگی» یکی از ابزارهای رژیم صهیونیستی برای کشتار ۲میلیون و ۴۰۰هزار فلسطینی ساکن غزه بوده است که نزدیک به ۱۰۰هزار نفر آنها را طی دو سال گذشته با بمباران و گلوله به شهادت رسانده است. طی ماه‌های گذشته گزارش‌ها و تصاویر زیادی از تیراندازی به صف‌های دریافت غذا در غزه منتشر شده است که بنابر برخی گزارش‌ها، جان دست‌کم ۱۰۰۰ نفر را گرفته است. اما به نظر می‌رسد دیگر، برای کشتار آنها نیازی به گلوله هم نیست. گرسنگی به تنهائی در حال انجام دادن کار «نسل‌کشی» برای صهیونیست‌هاست. کشتار آنلاین ۲میلیون و ۴۰۰هزار انسان در غزه همانقدر دردناک است که، انفعال سران کشورهایی که خود را مسلمان می‌نامند و چه‌بسا پشت‌پرده در حال تامین مالی این نسل‌کشی عظیم قرار دارند. آیا واقعاً زمان یک «اتحاد جهانی» یا حتی «منطقه‌ای» برای شکستن محاصره غزه فرا نرسیده است؟ چرا مثل سابق کشتی‌های حامل غذا و دارو به سمت این باریکه حرکت نمی‌کنند؟ آیا اگر صدها کشتی از سراسر دنیا به صورت همزمان با کمک‌های دارویی و غذایی به سمت غزه حرکت کنند، کاری از صهیونیست‌های حیوان‌صفت ساخته است؟ دیروز اعلام شد ۹۰درصد ساکنان غزه گرسنه‌اند و این گرسنگی در حال از پا درآوردن کوچک و بزرگ است.

بزرگ‌ترین کشتار تاریخ معاصر

دفتر اطلاع‌رسانی دولتی در نوار غزه دیروز (یکشنبه) هشدار داد که به دلیل ادامه محاصره و بسته بودن کامل گذرگاه‌ها و جلوگیری از ورود کمک‌های غذایی و پزشکی، در سایه جنگ غزه، نسل‌کشی که توسط نیروهای اشغالگر صهیونیستی صورت می‌گیرد، یک فاجعه انسانی بی‌سابقه بیش از ۲میلیون و ۴۰۰هزار نفر در نوار غزه را تهدید می‌کند. به گزارش فارس به نقل از خبرگزاری شهاب، این دفتر در بیانیه‌ای مطبوعاتی تاکید کرد: «با ورود به صدوچهلمین روز محاصره و جلوگیری اشغالگران از ورود غذا، دارو، شیرخشک و سوخت؛ غزه به سمت مرحله مرگ جمعی پیش می‌رود، در حالی که نیازهای اساسی زندگی، کاملاً به پایان رسیده و سیاست گرسنگی دادن سیستماتیک به غیرنظامیان ادامه دارد.» در این بیانیه تأکید شده است که این فاجعه شامل ۱.۱میلیون کودک از جمعیت کل نوار غزه می‌شود و سیستم بهداشتی و انسانی به طور کامل فرو خواهد ریخت و این در حالی است که جامعه بین‌الملل به طور گسترده‌ای کشتارجمعی و قتل با گرسنگی دادن را نادیده می‌گیرد. دفتر اطلاع‌رسانی دولتی غزه افزود: «ما در برابر بزرگ‌ترین کشتارجمعی در تاریخ معاصر هستیم و جهان تنها نظاره‌گر است؛ بدون اینکه حرکتی برای نجات غزه از نسل‌کشی که با خونسردی علیه آن انجام می‌شود، انجام دهد.» این هشدار در حالی مطرح می‌شود که وزارت بهداشت شهادت ۷۱ کودک بر اثر گرسنگی و سوءتغذیه را ثبت کرده است. بحران غزه با نبود سوخت لازم برای راه‌اندازی بیمارستان‌ها، نانوایی‌ها و ایستگاه‌های آب تشدید شده است. دفتر اطلاع‌رسانی دولتی غزه از جامعه بین‌المللی و سازمان‌های بشردوستانه خواست مسئولیت‌های قانونی و اخلاقی خود را برعهده بگیرند و فوراً برای توقف کشتارها و ورود کمک‌های انسانی به غزه مداخله کنند.

گزارشی تلخ از الجزیره

«انس الشریف»، خبرنگار الجزیره نیز دیروز گزارشی بسیار تلخ و تکان‌دهنده از وضعیت گرسنگی ساکنان غزه منتشر کرد و طی آن از جامعه جهانی کمک خواست. وقتی «الشریف» دوربین را چرخاند، ناگهان دوربین او از حال رفتن یک زن سالمند را ثبت کرد، امری که موجب شد گزارشش را با اشک و صدایی گرفته ادامه دهد و بگوید: «این تصاویر خود گویای همه‌چیز است... مردم غزه به هر طریقی کشته می‌شوند... جوانان این گرسنگی را تاب نمی‌آورند چه برسد به کودکان و سالمندان... این‌جا غزه است... مردم از شدت گرسنگی از حال می‌روند، و جهان فقط نگاه می‌کند.»

دیروز حتی تصاویری از مرگ یک پیرمرد گرسنه، ثانیه‌هایی پس از دادن ظرف خالی غذایش به دریافت غذا منتشر شد که سروصدای زیادی در فضای مجازی به راه انداخت. خبرنگاران فلسطینی نیز طی توئیت‌هایی نوشتند، از گرسنگی نای برداشتن دوربین را هم ندارند! وزارت بهداشت فلسطین دیروز اعلام کرد، طی ۲۴ساعت ۱۳۳ فلسطینی دیگر به شهادت رسیده‌اند که ۳ نفر آنها کودکانی‌اند که از گرسنگی جان داده‌اند.

متن عجیب

مصر تنها کشوری است که توان کمک‌رسانی به غزه را دارد چون تنها راه زمینی به خارج از غزه است. دیروز یک کاربر فلسطینی طی پیامی در پلتفورم ایکس(توئیتر سابق) این متن را خطاب به مصری‌ها منتشر کرد: ای مردم مصر به حق همسایگی!! ما را نجات دهید. ما از گرسنگی می‌میریم. غذایتان را به عنوان بدهی بر گردن ما در نظر بگیرید.» ویدئویی نیز از یک زن نحیف و بی‌حال منتشر شده است که در آن با صدای ضعیفی می‌گوید «دیگر کسی را ندارم... پنج روز است چیزی نخورده‌ام. نمی‌توانم خیلی راه بروم، باید بین‌اش بنشینم... گرسنه‌ام... به ما غذا قرض دهید.»

انتقام

دیروز به نشانه انتقام، جوانان گروهان‌های قدس شاخه نظامی جنبش جهاد اسلامی فلسطین اعلام کرد که مبارزان آن مقر فرماندهی و کنترل ارتش صهیونیستی در تالار المهند در منطقه السطر غربی واقع در شمال خان‌یونس را با گلوله‌های خمپاره معمولی (کالیبر ۶۰) بمباران کرده‌اند. جزئیات زیادی از نتیجه این حمله منتشر نشده است چرا که صهیونیست‌ها به‌شدت از انتشار آمار تلفات و خسارات واقعی‌شان واهمه دارند.

۱۲ کشور علیه اسرائیل متحد شدند

در حالی که جامعه جهانی همچنان بر سر واکنش به جنگ غزه دچار انفعال است، روز جمعه‌ای که گذشت خبر رسید دوازده کشور از جنوب جهانی (کشورهای در حال توسعه) با اقدامی هماهنگ، گام عملی برای پاسخ‌گویی حقوقی به رژیم اسرائیل برداشته‌اند. به گزارش فارس، این دوازده کشور در اقدامی کم‌سابقه به منظور پایان دادن به مصونیتی که رژیم اسرائیل سال‌ها در قبال کشتارها و ویرانی‌های سازمان‌یافته در سرزمین‌های فلسطینی- به‌ویژه غزه- داشته است، تحریم‌هایی را علیه اسرائیل اعلام کردند. روزنامه فرانسوی «لوموند» در این‌باره نوشته است که دوازده کشور یادشده که بیانیه پایانی کنفرانس گروه لاهه برای حمایت از فلسطین را امضا کردند، شامل بولیوی، کلمبیا، کوبا، اندونزی، عراق، لیبی، مالزی، نامیبیا، نیکاراگوئه، عمان، سنت‌وینسنت و گرنادین‌ها و آفریقای جنوبی هستند. این کنفرانس به دعوت کلمبیا و آفریقای جنوبی برگزار شد و در آن نمایندگانی از ۳۰ کشور آسیایی، آمریکای لاتین و آفریقایی به‌علاوه پنج کشور اروپایی شامل ایرلند، اسپانیا، نروژ، اسلوونی و پرتغال حضور داشتند. براساس گزارش لوموند، از مهم‌ترین اقدامات تحریمی که اعلام شد، می‌توان به توقف صادرات سلاح به «اسرائیل» و ممنوعیت عبور کشتی‌های حامل تسلیحات از بنادر این کشورها اشاره کرد. همچنین قرار است کلیه قراردادهای دولتی مورد بازبینی قرار گیرد تا از هرگونه حمایت مالی یا نهادی از اشغالگری رژیم اسرائیل جلوگیری شود.

کیهان بررسی کرده است

ادامه کشتارهای خیابانی در سوریه به رغم اعلام آتش‌بس

سرویس خارجی-

در شرایطی که وزیر اطلاع‌رسانی سوریه (وزیر تروریست‌های حاکم!) جزئیات آتش‌بس سه‌مرحله‌ای استان سویدا را اعلام کرده است، رژیم الجولانی به وحشی‌گری خود در این منطقه ادامه می‌دهد و بحران در منطقه همچنان سایه افکنده است.

به گزارش «مهر» به نقل از «المیادین»، «حمزه المصطفی»، وزیر اطلاع‌رسانی رژیم تروریستی الجولانی، اعلام کرد که مرحله نخست توافق آتش‌بس در سویدا شامل استقرار نیروهای امنیتی در حومه‌های غربی و شمال این استان است. وی افزود: «در مرحله دوم گذرگاه‌های انسانی میان درعا و سویدا برای خروج غیرنظامیان ایجاد می‌شود و مرحله سوم شامل فعال‌شدن نهادهای حاکمیتی و استقرار نیروهای امنیتی در استان سویدا به صورت تدریجی است.» یک منبع آگاه در وزارت کشور سوریه نیز گفت که نیروهای جولانی در مسیرهای اصلی مستقر می‌شوند و گذرگاه هیا بصری الشام و بصر الحریر برای خروج غیرنظامیان باز خواهند شد. قرار است تبادل اسرا و بازداشت‌شدگان نیز بعد از پایان موفقیت‌آمیز اجرای مفاد آتش‌بس صورت پذیرد. اما علی‌رغم این خبرها، خبرهای دیگر همچنان حاکی از ادامه بحران در منطقه است، جایی که دروزی‌ها، رژیم وحشی الجولانی و دیگر عشایر با هم درگیر هستند. تصاویری که از جنایات نیروهای الجولانی، همچنان، از این منطقه منتشر می‌شود مو به تن هر آزاده‌ای سیخ می‌کند: آدم‌هایی که مجبور می‌شوند از طبقه‌های آپارتمان خود را به پایین پرت کنند؛ جنازه‌هایی که روی زمین رها شده‌اند و... همزمانی انتشار این تصاویر با منتشر شدن تصاویر «ابومحمد الجولانی» با کت و شلوار و رُست‌های مضحک واقعاً تحمل‌ناپذیر شده است.

تل‌آویو: اعتمادی به الجولانی نداریم

در این زمین بحران‌زده، جولانِ رژیم آپارتاید اسرائیل بسیار طبیعی می‌نماید! به گزارش «یسنا»، «یسرائیل کاتس»، وزیر جنگ رژیم صهیونیستی، تصریح کرد که ما به رئیس‌جمهور سوریه (ابومحمد الجولانی «احمد الشرع») اعتمادی نداریم و گروه‌هایی که امروز دروزی‌ها را هدف قرار می‌دهند، فردا اسرائیل را هدف قرار خواهند داد. من سفر تاریخی و مهمی به واشنگتن با دوستم وزیر دفاع آمریکا داشتم. ما درخصوص مجموعه وسیعی از مسائل منطقه‌ای و استراتژیک گفت‌وگو کردیم و درخصوص پاره‌ای از گام‌های مشترک که «ضامن قدرت اسرائیل و شکوفایی آن است»، توافق کردیم. در حالی که روز شنبه رژیم نامشروع دمشق از برقراری آتش‌بس در السویداء خبر داد، دروزی‌های اراضی اشغالی برای جنگ در کنار دروزی‌های سوریه اعلام آمادگی کردند. سازمان رادیو و تلویزیون رژیم صهیونیستی گزارش داد که ۲هزار دروزی که در ارتش و نیروهای امنیتی رژیم صهیونیستی فعالیت می‌کنند، آمادگی خود را برای جنگ در کنار دروزی‌های السویداء اعلام کردند. سازمان رادیو و تلویزیون رژیم صهیونیستی اظهار کرد که وزارت بهداشت این رژیم آماده است تجهیزات پزشکی و دارو را به السویداء بفرستد. برای آنان که چشمی بینا دارند، سخت نیست که نیت رژیم آپارتاید را ببینند!

چنان‌که برخی از کارشناسان می‌گویند هدف اصلی رژیم صهیونیستی در حمله به برخی از شهرها و استان‌های سوریه، از بین بردن ظرفیت‌ها و پتانسیل قوی مقاومت در برابر اسرائیل در منطقه و پیرامون فلسطین اشغالی است. آنها این هدف را با تاکتیک‌ها و روش‌های مختلف دنبال می‌کنند. این سیاست به طرق مختلف نسبت به کشورهایی از جمله مصر، لبنان، اردن و اکنون درباره سوریه دنبال شده است. در مرحله فعلی روی سه استان قنیطره، درعا و سویدا در سوریه که هم‌مرز با فلسطین اشغالی است، متمرکز هستند. قصد رژیم آپارتاید اسرائیل این است که هیچ نیرو و قدرت و تسلیحات متوسط به بالایی در مناطق هم‌مرز با او وجود نداشته باشد. در رویکردی که رژیم اسرائیل برای رفع تهدید از خود دنبال می‌کند، هرگونه اختلاف و درگیری بین طوایف یا بین دولتمردان پیشین سوریه با نیروهای نظامی دولت جدیدِ تروریست، همه بهانه‌ای است برای دخالت و نفوذ و حضور در استان‌های مذکور و تسلط بر آنها از سوی اسرائیل. برای اسرائیل مطلوب است که دولت جولانی از بخش‌هایی از سرزمین سوریه بگذرد و به صورت توافق نوشته‌شده یا نانوشته آنها را به اسرائیل بسپارد و اگر بخشی از مردم سوریه با این مسئله مخالفت کنند یا دولت جدید سوریه نیز با آن مخالفت کند، هدف اسرائیل از طریق نفوذ و حضور و حمله نظامی شکل خواهد گرفت و بعد از آن هم به سراغ منابع آب فرات، مرزهای عراق و در نهایت ایجاد گذرگاه داود خواهد رفت.

تلفات سنگین به رژیم جولانی

فرمانده امنیت داخلی وابسته به نظام ابومحمد الجولانی (احمد الشرع)، «رئیس‌جمهور نظام انتقالی سوریه» اعلام کرد که فقط در روز نخست حمله رژیم صهیونیستی به السویداء بیش از ۲۰۰ تن از نیروهای وزارت دفاع و کشور کشته و بیش از ۴۰۰ تن زخمی شدند. فرمانده نیروهای امنیت داخلی وابسته به نظام دمشق (رژیم تروریست) در السویداء اعلام کرد: «متاسفانه برخی از افراد لجوج از ساکنان السویداء این استان خوب و عزیز را به این سرنوشت کشاندند. درگیری داخلی که میان مردم بدوی با گروهک‌هایی در داخل السویداء رخ داد، دولت را مجبور به مداخله کرد. ما از مردمان عشایر و قبایل می‌خواهیم تا نسبت به پایبندی به تصمیمات فرماندهی احساس مسئولیت داشته باشند و از خطوط درگیری عقب‌نشینی کنند.» در واقع آن‌چه بین رژیم الجولانی و رژیم آپارتاید می‌گذرد، درگیری دو گروه ظالم است که به خود مشغول هستند، اما افسوس که این وسط تعداد قابل‌توجهی از مردم سوریه نیز درگیر می‌شوند.

احداث مخفیانه ۳ پایگاه دیگر

آمریکا هم که این وسط پایِ ثابتِ سوریه بحران‌زده است تا این خاک را بیش از پیش استثمار کند. منابع آگاه روز شنبه تأکید کردند که نیروهای آمریکایی به عنوان بخشی از اقدامات اعلام‌نشده‌ای که شامل برنامه‌هایی برای ساخت باند فرودگاه است، شروع به احداث سه پایگاه جدید در سوریه کرده‌اند. این منابع به «المعلومه» گفتند: «در میان پنهان‌کاری شدید و بدون اعلام رسمی ماهیت این پایگاه‌ها، چند هفته پیش، نیروهای آمریکایی شروع به احداث سه پایگاه جدید در اطراف مناطق الحسکه و دیرالزور کردند که تا حومه منطقه التنف امتداد دارد. هنوز مشخص نیست که آیا این پایگاه‌ها موقت هستند یا دائمی، اما در یکی از سایت‌ها کار ساخت‌وساز روی یک باند فرودگاه بزرگ در حال انجام است که نشان‌دهنده اهداف بلندمدت است.»

بر اساس گزارش «سی‌بی‌اس»

آمریکایی‌ها به دلیل مشکلات اقتصادی دیر بازنشسته می‌شوند

سرویس خارجی-

نتایج نظرسنجی جدیدی که «سی‌بی‌اس» آن را منتشر کرده است، نشان می‌دهد آمریکایی‌های میانسال به دلیل مشکلات اقتصادی سن بازنشستگی خود را به تعویق می‌اندازند.

این روزها نظرسنجی‌ها در آمریکا از وضعیتی بحرانی حکایت دارد که مسبب اصلی آن را شخص ترامپ می‌دانند. در حالی که ترامپ به‌شدت در پرونده جزیره فحشای «جفری آپستین» گیر افتاده و هرچه دست‌وپا می‌زند در این باتلاق بیشتر فرو می‌رود، رسانه‌ها هر روز گزارش‌های بیشتری از دخترانی منتشر می‌کنند که ترامپ را در جزیره آپستین دیده‌اند. «دیک دوربین»، سناتور دموکرات و رئیس کمیته نظارت سنا در نامه‌ای به دادستان کل و مدیران «اف‌بی‌آی» خواستار توضیح درباره ۱۰۰ سندی شده است که گفته می‌شود به نقش ترامپ در این پرونده اشاره دارد. از سوی دیگر براساس نظرسنجی جدید شبکه «سی‌ان‌ان»، جمهوری‌خواهان و دموکرات‌ها که به ندرت بر سر موضوعات مختلف اتفاق‌نظر دارند، معتقدند که دولت ترامپ در موضوع جرائم جنسی «آپستین» در حال پنهان‌کاری است.

در این میان، نظرسنجی‌ها نیز از وضعیت نه‌چندان خوب اقتصاد آمریکا حکایت دارد. در آمریکا، تعداد فزاینده‌ای از افراد میانسال و مسن به دلیل نگرانی از وضعیت اقتصادی و آمادگی مالی خود، بازنشستگی را به تعویق می‌اندازند؛ روندی که در نظرسنجی جدیدی که سی‌بی‌اس آن را منتشر کرده نمایان شده است. در این نظرسنجی که بر روی ۲۰۰۰ آمریکایی بالای ۵۰ سال انجام شده، ۳۳درصد گفته‌اند تصمیم گرفته‌اند بازنشستگی خود را به تأخیر بیندازند. این رقم در سال ۲۰۲۴ فقط ۱۴درصد بود. براساس گزارش «سی‌بی‌اس» دلیل اصلی این تأخیر نگرانی‌های مالی و بی‌ثباتی اقتصادی عنوان شده است. براساس این گزارش میانگین پس‌انداز افراد ۵۵ساله در آمریکا فقط ۵۰هزار دلار است؛ رقمی که برای تأمین دوران بازنشستگی ناکافی به نظر می‌رسد. این وضعیت عمدتاً متأثر از شرایط نسل «ایکس» (متولدین حدود ۱۹۶۵ تا ۱۹۸۰) است که اکنون به سنین پیش از بازنشستگی وارد شده‌اند. براساس این گزارش سن متوسط بازنشستگی در آمریکا ۶۲ سال است (پایین‌ترین سن برای دریافت مزایای تأمین اجتماعی). اما هرچه دریافت این مزایا دیرتر شروع شود، مقدار آن بیشتر خواهد بود: در سن ۶۷سالگی دریافت کامل مزایا و در سن ۷۰سالگی افزایش ۲۴درصدی در پرداخت ماهانه وجود خواهد داشت. این گزارش افزود، از میان کسانی که تصمیم گرفته‌اند بازنشستگی یا دریافت مزایای تأمین اجتماعی را به تأخیر بیندازند ۵۰درصد گفته‌اند به‌دلیل نااطمینانی‌های اقتصادی، ۴۴درصد نگران تورم و ۳۴درصد نیز نگران رکود اقتصادی یا سقوط بازار بورس هستند. سی‌بی‌اس در پایان گزارش خود آورده است: بسیاری از مردم یا در پس‌انداز بازنشستگی خود صرفه‌جویی می‌کنند یا حتی مبالغی از آن برداشت می‌کنند تا با هزینه‌های غیرمنتظره یا فشارهای تورمی مقابله کنند. این کار شاید در کوتاه‌مدت کمک کند، اما باعث می‌شود در زمان واقعی بازنشستگی، نگرانی‌ها بیشتر شوند.

طرحی به نفع ثروتمندان

از سوی دیگر نظرسنجی جدیدی که انجام شده است، نشان می‌دهد جامعه آمریکا دیدگاه مثبتی به «طرح بزرگ و زیبای» ترامپ ندارد. دونالد ترامپ مدعی است طرحی که به‌تازگی تحت عنوان «طرح بزرگ و زیبا» در کاهش مالیات و هزینه‌ها به تصویب رسید، به نفع اقشار کارگری و طبقه ضعیف است اما افکار عمومی آمریکا عمدتاً بر این باور است که این طرح بیشتر به نفع ثروتمندان است. به گزارش ایرنا نظرسنجی‌های انجام‌شده بعد از تصویب طرح ترامپ نشان می‌دهد که این طرح بیشتر از اینکه به نفع اقشار ضعیف جامعه باشد، به ضرر آنها است. براساس گزارش «آسوشیتدپرس» جمهوری‌خواهان هم‌حزبی ترامپ از همین حالا شروع به تبلیغات کرده‌اند که این طرح مالیات را برای همه آمریکایی‌ها کاهش می‌دهد و بر کسر مالیات از انعام‌ها و درآمد اضافه کار تاکید دارند، اما دموکرات‌ها با توجه به تأثیر این طرح در کاهش بودجه برنامه‌های کلیدی مانند «مدیکید»(برنامه بیمه سلامت اقشار کم‌درآمد) به عنوان بزرگ‌ترین برنامه تامین بودجه پزشکی و بهداشتی و برنامه‌های کمک غذایی چنین استدلال می‌کنند که ثروتمندان آمریکایی بیشتر از این طرح منفعت می‌برند. نظرسنجی جدید خبرگزاری آسوشیتدپرس و نورک نشان می‌دهد که دوسوم آمریکایی‌ها بر این باورند که این طرح بیشتر به نفع اقشار ثروتمند است. این نظرسنجی نشان داد که ۴۸درصد جمهوری‌خواهان، ۶۰درصد افراد مستقل و ۸۳درصد دموکرات‌ها فکر می‌کنند این طرح بیشتر از فقرا به نفع ثروتمندان است. آسوشیتدپرس نوشته است: طرح بزرگ و زیبای ترامپ بسیاری از طرح‌های تصویب‌شده در کاهش مالیات توسط جمهوری‌خواهان در سال ۲۰۱۷ و دولت اول ترامپ را گسترش می‌دهد و باعث کاهش عمده در خدمات رفاهی می‌شود. با این حال، دو حزب اصلی دموکرات و جمهوری‌خواه در آمریکا درباره اقشار کم‌درآمد در این کشور اختلاف‌نظر دارند به طوری که فقط کمتر از یک‌سوم جمهوری‌خواهان گفتند که این طرح بیشتر از این که به نفع اقشار کم‌درآمد باشد به ضرر آنها است. اما ۹۰درصد از دموکرات‌ها معتقدند این طرح بیشتر به ضرر اقشار کم‌درآمد است. بر اساس این گزارش کاهش شدید بودجه بیمه اقشار کم‌درآمد در این طرح می‌تواند باعث شود میلیون‌ها آمریکایی در ۱۰ سال آینده بیمه خود را از دست بدهند. این طرح تا قبل از سال ۲۰۲۸ اعمال نخواهد شد اما الزامات کاری آن می‌تواند تا پ